[2019] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 236

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਜ (2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 56)

11 ਜਨਵਰੀ, 2019

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਡਾ. ਡੀ. ਵਾਈ. ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973-ਐਸ. ਐਸ. 482 ਅਤੇ 245 (2)-ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਯੂ/ਐਸ. 482 ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ-ਤੱਥਾਂ, ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ। 2, ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਨਸ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸ਼ੇਅਰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ-ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਅਰਜ਼ੀ ਯੂ/ਐਸ 482 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। 245(2) ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ-ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਯੂ/ਐੱਸ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰ ਹਨ। 420, 323 ਅਤੇ 504 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ-ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆਃ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਫੰਡ ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸਨ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਯੂ/ਐੱਸ. 245(2) ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2-ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1 ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ

ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ-ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂ/ਐੱਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 245(2) ਆਗਿਆ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ .25,000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ-ਲਾਗਤਾਂ।

ਰਾਜੀਵ ਥਾਪਰ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ (2013) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 330 – ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2013) 3 ਪੈਰਾ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 330

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 56. ਅਰਜ਼ੀ ਯੂ/ਐਸ ਵਿੱਚ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੂਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 29.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

482 2011 ਦਾ ਨੰਬਰ 22324। ਵੈਂਕਿਤਾ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਟੀ. ਆਰ., ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਰਾਹਤ ਬੰਸਲ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਤ੍ਰਿਵਿੰਧ ਕੁਮਾਰ, ਸੁਬੋਧ ਝਾਅ, ਅਮਲਾਨ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ. 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 29.05.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 2011 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 2009 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ 3 ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਭਰਾ ਅਤੇ ਜੀਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਪੈਰੇ 3,4,5,7 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨਃ

> “3. ਉਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀ ਦੇ 100 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਾਲੇ 2 ਫੋਲਿਓ ਖਰੀਦੇ ਸਨ। 1 ਸੇਂਟ ਫੋਲਿਓ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਫੋਲਿਯੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। 2 ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹਾਊਸ ਨੰ. KC-102/2, ਕਵੀ ਨਗਰ, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਲਾਇੰਸ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 100 ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਲ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ 200 ਸ਼ੇਅਰ ਭੇਜੇ।
>
> 4. ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਲ 1998 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਗਲਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1997 ਅਤੇ 2006 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਨਸ ਸ਼ੇਅਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਬੋਨਸ ਸ਼ੇਅਰ ਵਾਪਸ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰੰਜੀਵ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ।

5. ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਉਹ ਫੋਲਿਓ ਨੰਬਰ 068119227 ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਫੋਲਿਓ ਦੇ ਨੰਬਰ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਮੈਸਰਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨਸਪਤੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ 100 ਸ਼ੇਅਰ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।

7. ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੂਲ ਸ਼ੇਅਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

10. ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਭਗ ਹੈ। ਰੁਪਏ. 4.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ”

3. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 406,420,467,471,323,504,506,447 ਅਤੇ 448 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਦੇ 3 ਵੇਂ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 203 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅਦਾਲਤ ਨੰਬਰ 2, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ 2010 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2011 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ.

ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ 23.03.2011 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 245 (2) ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ' ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

4. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 245 (2) ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਤੋਂ 15 ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। "6. ਇਹ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਪੋਲੀਥੀਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ 100 ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹਿ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੁਰੇਸ਼ ਗੋਯਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਰਥਾਤ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ (ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਸਹਿ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕ ਦਾ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

7. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਲਾਇੰਸ ਪੋਲੀਥੀਨ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ 100 ਡਿਬੈਂਚਰ ਨੰਬਰ 004959401 ਤੋਂ 004959500 ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਫੋਲਿਓ ਨੰ. 68119227 ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਕ ਨੰ. 0049595 ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੀ 15.4.1993 ਉਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ

8. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ 100 ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਪੋਲੀਥੀਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ (ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ 100 ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। 68119227 ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੰ.00545523।ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਫੋਲਿਓ 68119227 ਰਾਹੀਂ ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਨੂੰ 100 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

9. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਪੋਲੀਥੀਨ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ 25 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ 100 ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਨੰਬਰ 400314745 ਤੋਂ 400314769 ਸਨ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ 25 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰ ਫੋਲਿਓ .68119227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ

10. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ 25 ਸ਼ੇਅਰ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ (ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ .400314745 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 400314769 ਫੋਲਿਓ No.68119227 ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 056387476 ਤੱਕ ਸੀ।

11. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 4 ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ (ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ 50-50 ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ

(ਏ) ਰਿਲਾਇੰਸ ਐਨਰਜੀ ਵੈਂਚਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡਃ ਫੋਲਿਓ 001486420, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰਬਰ 000148642, ਸ਼ੇਅਰ .0007302483 ਤੋਂ 0007302532 ਮਿਤੀ 27.1.2006-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ 50।
(ਅ) ਰਿਲਾਇੰਸ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨ ਵੈਂਚਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡਃ ਫੋਲਿਓ 001486420, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰ. (ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ) ਸ਼ੇਅਰ ਨੰ. (ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ) ਮਿਤੀ (ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ)-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 50 ਹੈ।

(ਸ) ਰਿਲਾਇੰਸ ਰਿਸੋਰਸਿਜ਼ ਲਿਮਟਿਡਃ ਫੋਲਿਓ .001486420, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 000148642, ਸ਼ੇਅਰ ਨੰਬਰ 0007302483 ਤੋਂ 0007302532 ਮਿਤੀ 27.1.2006-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ 50।

(ਡੀ) ਰਿਲਾਇੰਸ ਕੈਪੀਟਲ ਵੈਂਚਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡਃ ਫੋਲਿਓ .001486420, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ.000148642, ਸ਼ੇਅਰ ਨੰਬਰ 0007302483 ਤੋਂ 0007302532 ਮਿਤੀ 27.1.2006-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ 50।

12. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਰਿਲਾਇੰਸ ਕੈਪੀਟਲ ਲਿਮਟਿਡ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਐਨਰਜੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਪਾਵਰ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ 3 ਨਵੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ 4 ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(ਏ) ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਕੈਪੀਟਲ ਲਿਮਟਿਡਃ ਮਾਸਟਰ ਫੋਲਿਓ .102341601, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 016334160, ਸ਼ੇਅਰ ਨੰਬਰ 0225139303 ਤੋਂ 0225139305 = 2 ਸ਼ੇਅਰ।

(ਅ) ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਐਨਰਜੀ ਲਿਮਟਿਡਃ ਮਾਸਟਰ ਫੋਲਿਓ No.102341601, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰ. 015734160, ਸ਼ੇਅਰ Nos.0213764143 ਨੂੰ 0213764145 = 3 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ।
ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਪਾਵਰ ਲਿਮਟਿਡਃ ਮਾਸਟਰ ਫੋਲਿਓ 20148620, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰ. (ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ), ਸ਼ੇਅਰ ਨੰਬਰ 23978999076 ਤੋਂ 2397899087 = 12 ਸ਼ੇਅਰ।

13. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ (ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ 50 ਬੋਨਸ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ।

14. ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੇ 100 ਸ਼ੇਅਰ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਕੈਪੀਟਲ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ 2 ਸ਼ੇਅਰ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਐਨਰਜੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ 3 ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਪਾਵਰ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ 12 ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ (ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮ। ਇਹ ਸ਼ੇਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਊਸ No.KC-102/2, ਕਵੀ ਨਗਰ, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਭਾਵ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਪਤਾ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ੇਅਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ

(ਅਰਥਾਤ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ੇਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਬੋਨਸ ਸ਼ੇਅਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ ਬੋਨਸ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ)।

15. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੇ ਹਨ। ”

5. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਣਸਪਤੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆਃ -

“18. ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਪਤਾ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

19. ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੋਲਿਯੋ ਦੇ ਵੇਰਵੇ/ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਗਲਤ, ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

20. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ (ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

21. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਣਸਪਤੀ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰ ਵੀ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ (ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਸ਼ੇਅਰ ਵੀ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

22. ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਦਾ ਅਸਲੀ ਜਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

23. ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

6. ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅਦਾਲਤ ਨੰਬਰ 3, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿਤੀ 14.06.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 420,323 ਅਤੇ 504 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2011 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰ. 1 ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2007 ਦਾ ਓ. ਐੱਸ. 406 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੰ. 2 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 420,406,409,321,323,385,442 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

2.12.2009 ਉੱਤੇ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੰ. 2 ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 2009 ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ 3884 ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੰ. 2 ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰ. 2 ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਤੋਂ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦੇ ਸਨ। 2. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1997 ਅਤੇ ਸਾਲ 2006 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ ਬੋਨਸ ਸ਼ੇਅਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸ਼ੇਅਰ ਵੀ ਏ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਮੰਗ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ 9.10.2007 ਉੱਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜੋ 10.10.2007 ਉੱਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 15.8.2009 ਅਤੇ 17.8.2009 ਉੱਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੇਲ ਭੇਜੇ ਸਨ। ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰ. 1, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੰਬਰ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਨ। 2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

8. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕੀ ਸ਼ੇਅਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 29.05.2018 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

9. ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 245 (2) ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਪੂਰਾ ਫੰਡ ਸਾਲ 1992-1993 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ

ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਗਭਗ 24 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੰਬਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ Rs.1250-, Rs.1250-ਅਤੇ Rs.500-ਮਿਤੀ 04.05.1993,08.06.1994 ਅਤੇ 15.10.1994 ਦੀਆਂ ਡੈਬਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੇਰਵੇ

10. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਸ਼ਰਤ' ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

11. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿਤਾ ਯਾਨੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਫੰਡ ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਪੋਲੀਥੀਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ 04.05.1993,08.06.1994 ਅਤੇ 15.10.1994 ਮਿਤੀ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਰਿਲਾਇੰਸ ਪੋਲੀਥੀਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ 15.04.1993 ਉੱਤੇ 100 ਡਿਬੈਂਚਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 245 (2) ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਢਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਇਹ 100 ਡਿਬੈਂਚਰ ਸਨ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ

ਗਏ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣ-ਧਮਕਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਲ 1998 ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਤ ਹਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈਃ ਕੀ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਕਠੋਰਤਾ ਤੋਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

12. ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਭਾਵ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਰਾਜੀਵ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ 1 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈਃ -

> “28. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਲਟ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਸਤਗਾਸਾ

ਪੱਖ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

29. ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਮਾਪਦੰਡ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ ਲਈ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੇ। ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਵਧਾਨੀ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਠੋਸ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥਾਂ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ; ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ. ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜ਼ਮੀਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੇਗੀ।

30. ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ:

30.1. ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ: ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸਹੀ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਭਾਵ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਹੈ?

30.2. ਦੂਜਾ ਕਦਮ: ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਭਾਵ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਭਾਵ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗੀ?

30.3. ਕਦਮ ਤਿੰਨ: ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ?

30.4. ਚੌਥਾ ਕਦਮ: ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ?

30.5. ਜੇ ਸਾਰੇ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਜਿਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਬਚਾਏਗੀ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ) ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। "

13. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਫੰਡ ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 245 (2) ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਰੁਖ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਮੰਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰਾਜੀਵ ਥਾਪਰ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਭਰਾ ਅਤੇ ਜੀਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ

14. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਦੀ ਫਾਈਲ ਉੱਤੇ 2009 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 245 (2) ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

15. ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ Rs.25,000/- (ਸਿਰਫ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate